

ΟΙ ΚΑ' ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

*Προσετέθη δὲ καὶ Παράκλησις εἰς τὴν Νοτιὴν
Κλίμακα τοῦ ζωοποιοῦ καὶ Τιμίου Σταυροῦ.*

ὑπὸ τοῦ ἐλαχίστου χάριν εὐλαβείας αἰδεσιμωτάτου
καὶ Πνευματικοῦ Πατρὸς

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ΒΟΥΤΕΡΗ

Ἱερέως καὶ ἑφημερίου τοῦ Ναοῦ Ὁσίου Μελετίου.

Ἐγροῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ
τῶν ποδῶν αὐτοῦ ὅτι Ἅγιος ἐστὶ

Ὁ Κύριος ἔβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ ἐλέησον τὴν κληρονομίαν σου.

ΑΘΗΝΑΙ

1917

ΟΙ ΕΙΚΟΣΙΤΕΣΣΑΡΕΣ ΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

Κοντάκιον ἤχος πλαγ. δ'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ὁ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ πανσεβάσμιε, σὲ προσκυνούμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν ἀγαλλόμενοι τῇ θεῖα σου ἀνυψώσει. Ἄλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ἔπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ σκέπει τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας· Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Ἄγγελοι οὐρανόθεν, ἀοράτως κυκλοῦσι, Σταυρὸν τὸν ζωηφόρον ἐν φόβῳ· καὶ φωτοπάροχον χάριν λαμπρῶς παρεχόμενον, νῦν τοῖς πιστοῖς βλέποντες, ἐξίστανται, καὶ ἴστανται βοῶντες πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε Σταυρὲ οἰκουμένης φύλαξ· χαῖρε, ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας·

Χαῖρε, ὁ πηγάζων ἀφθόνως ἰάματα· χαῖρε, ὁ φωτίζων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα.

Χαῖρε, Εὐλὸν ζωομύριστον, καὶ θαυμάτων θησαυρὲ· χαῖρε συνθετοτριτόλιε, καὶ χαρίτων παροχεῦ.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὑποπόδιον θεῖον· χαῖρε, ὅτι ἐτέθης εἰς προσκύνησιν πάντων.

Χαῖρε, κρατῆρ τοῦ νέκταρος ἔμπλεως· χαῖρε λαμπτήρ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, δι' οὗ εὐλογεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' οὗ προσκυνεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Βλέπουσα, ἡ Ἑλένη, ἑαυτὴν ἐν ἐφέσει, φησὶ τῷ Βασιλεῖ θαρραλέως. Τὸ παμπόθητόν σου τῆς ψυχῆς, εὐχερέστατόν μου τῇ σπουδῇ φαίνεται· ζητοῦσα γοῶν τὸ κράτιστόν σοι τρόπαιον, ὡς λέγεις, κράζω·

Ἄλληλούϊα.

Γνώσιν ἀγνωστον πρόφην, ἡ Βασίλισσα γνοῦσα, ἐδόθησε πρὸς τοὺς ὑπουργοῦντας. Ἐκ λαγόνων τῆς γῆς εὐρεῖν ἐν τάχει, καὶ δοῦναι τὸν Σταυρὸν, σπεύσατε πρὸς ὃν ἰδοῦσα ἔφησεν ἐν φόβῳ πλὴν κράζουσα οὕτω·

Χαῖρε, χαρᾶς τῆς ὄντως σημείου· χαῖρε ἀρᾶς τῆς ἀρχαίας λύτρον.

Χαῖρε, θησαυρὸς ἐν γῇ φθόνῳ κρυπτόμενος· χαῖρε, ὁ φανεῖς ἐν τοῖς ἀστροῖς τυπούμενος.

Χαῖρε, τετρακτινοπύρσευτε, καὶ πυρίμορφε Σταυρὲ· χαῖρε κλίμαξ ὕψοστήρικτε, προοραθεῖσα ποτέ.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων γαληνόμορφον θαῦμα· χαῖρε τὸ τῶν δαιμόνων πολυστένακτον τραῦμα.

Χαῖρε, τερπνὸν τοῦ Λόγου κειμήλιον· χαῖρε πυρὸς τῆς πλάνης σθεστήριον,

Χαῖρε, Σταυρὲ, ἀπορούντων προστάτα· χαῖρε στερρὲ εὐδρομούντων ἀλείπτα.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Δύναμις ἡ τοῦ Εὐλοῦ, ἐπιδέδεικε τότε, πρὸς πίστωσιν ἀληθῆ τοῖς πᾶσι· καὶ τὴν ἀφωγόν τε, καὶ νεκράν πρὸς ζωὴν, ἀνέστησε, φρικτὸν θέαμα τοῖς μέλλουσι καρποῦσθαι σωτηρίαν, ἐν τῷ μέλει οὕτω·

Ἄλληλούϊα.

Ἐχουσα ἡ Ἑλένη, τὸ ἀήττητον ἔπλον, ἀνέδραμε πρὸς τὸν ταύτης γόνον· ὁ δὲ μέγα σκιρτήσας εὐθύς, ἐπιγνοὺς τὸν μέγιστον Σταυρὸν ἔχαιρε, καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς αὐτὸν τοιαῦτα·

Χαῖρε, Σταυρὲ, τοῦ φωτὸς δοχεῖον· χαῖρε Σταυρὲ, τῆς ζωῆς ταμειον.

Χαῖρε, ὁ δοτῆρ χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος· χαῖρε, ὁ λιμὴν ποντοπόρων ἀχείμαστος.

Χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα ὡσπερ θῦμα τὸν Χριστόν· χαῖρε, κλῆμα, βότρυν πέπειρον φέρον οἶνον μυστικόν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ σκήπτρα τῶν ἀνάκτων φυλάττεις· χαῖρε, ὅτι τὰς κάρας τῶν δρακόντων συνθλάττεις.

Χαῖρε, λαμπρὸν τῆς πίστεως γνῶρισμα· χαῖρε παντὸς τοῦ κόσμου διάσωσμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πυρὸς θνητοῦς εὐλογία· χαῖρε θνητῶν πρὸς Θεὸν μετιτεῖα.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ζῆλον ἐνδοθεν θεῖον, ἡ Ἑλένη λαβοῦσα, ἐζήτησε καὶ εὗρε σπουδαίως, τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον Σταυρὸν, καὶ δεικνύμενον ἐν οὐρανῷ Ἄνακτι· ὃν ὕψωσε· καὶ βλέπον τὸ πολίτευμα ἐν πίστει ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

Ἡλιόμορφος ὤφθη, ὁ Σταυρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ πάντες φωτισμοῦ ἐμπλησθέντες, καὶ δραμιόντες ὡς πρὸς ἀστέρρα, θεωροῦσι

τούτον ὡς καλῶν αἵτιον ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς θείαις ὑψωθέντα· ὃν ἠμνοῦντες εἶπον·

Χαῖρε, ἀυγὴ νοητοῦ Ἡλίου· χαῖρε πηγὴ ἀκηνώτου μύρου.

Χαῖρε, τοῦ Ἄδαμ καὶ τῆς Εὐας ἀνάκλησις, χαῖρε, τῶν ἀρχόντων τοῦ ἄδου ἢ νέκρωσις.

Χαῖρε, ὅτι ἀνυψούμενος, συνανυψοῖς νῦν ἡμᾶς· χαῖρε, ὅτι προσκυνούμενος, καθαγιαζοῖς τὰς ψυχάς.

Χαῖρε, τῶν Ἀποστόλων κοσμοκῆρυκτον κλέος· χαῖρε τῶν ἀθλοφόρων εὐμενέστατον σθένος.

Χαῖρε, Σταυρέ, Ἑβραίων ὁ ἔλεγχος· χαῖρε πιστῶν ἀνθρώπων ὁ ἔπαινος.

Χαῖρε, δι' οὗ κατεβλήθη ὁ ἄδης· χαῖρε, δι' οὗ ἀνατέταλκε χάρις.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Θεοδράβευτον Εὐλον, θεωρήσαντες πάντες, τῇ τούτου νῦν προσέλθωμεν σκέπη· καὶ ὡς ὄπλον κρατοῦντες αὐτό, δι' αὐτοῦ τροποῦμεν τῶν ἐχθρῶν φάλαγγας, καὶ ψύχοντες τὸν ἄψαυστον, τοῖς χεῖλεσιν αὐτῶν βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Ἴδε φῶς οὐρανόθεν, Κωνσταντίνος ὁ μέγας, δεικνύμενον Σταυροῦ τὸ σημεῖον δι' ἀστέρων, ἐν ᾧ νικᾶν πολεμίων πληθύν, ἔσπευσε τὸ Εὐλον φανερώσαι, καὶ βοῆσαι πρὸς αὐτὸ ταῦτα·

Χαῖρε, βουλῆς τῆς ἀρρήτου πέρας· χαῖρε λαοῦ εὐσεβοῦντος κέρας.

Χαῖρε, πολεμίων ὁ τρέπων τὰς φάλαγγας· χαῖρε, φλόξ καθάπερ φλέγων τοὺς δαίμονας.

Χαῖρε, σκήπτρον ἐπουράνιον τοῦ Βασιλέως τοῦ στρατοῦ· χαῖρε τρόπαιον ἀήττητον τοῦ φιλοχρίστου στρατοῦ.

Χαῖρε, ὁ τῶν βαρβάρων τὴν ὄφρυν καταβάλλων· χαῖρε, ὁ τῶν ἀνθρώπων τὰς ψυχὰς περιέπων.

Χαῖρε κακῶν πολλῶν ἀμυντήριον· χαῖρε καλῶν πολλῶν βραβευτήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ χριστοφύροι σκιρτῶσι· χαῖρε, δι' οὗ Ἰουδαῖοι θρηνοῦσι.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Κλίμαξ οὐρανομήκης, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, ἐγένετο, τοὺς πάντας ἀνάγων, ἀπὸ γῆς πρὸς ὕψος οὐρανοῦ, τοῖς χοροῖς Ἀγγέλων συνοικεῖν πάντοτε, ἀφέντας τὰ νῦν ὄντα ὡς μὴ ὄντα, καὶ εἰδόντας ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Λάμπας φῶς ἐπὶ πᾶσιν, ὁ Σωτὴρ τοῖς ἐν ἄδῃ, ἐφώτισας τοὺς κάτω κειμένους· πυλωροὶ δὲ ἄδου τὴν αὐγὴν μὴ ἐνέγκατες σου, ὡς νεκροὶ πεπτῶκασιν· οἱ τούτων δὲ βυσθέντες, νῦν ὀρώντες τὸν Σταυρὸν βοῶσι·

Χαῖρε ἀνάστασις τεθνεώτων, χαῖρε παράκλησις τῶν πενθούντων.

Χαῖρε, τῶν ταμείων τοῦ ἄδου ἢ κένωσις· χαῖρε, Παραδείσου τρυφῆς ἢ ἀπόλαυσις.

Χαῖρε βάρδος, ἡ ποντίσασα τὸν Αἰγύπτιον στρατόν· χαῖρε αὐθις, ἡ ποτίσασα Ἰσραηλίτην λαόν.

Χαῖρε ἔμφυχον Εὐλον, τοῦ Ληστοῦ σωτηρία· χαῖρε εὐσμον ῥόδον, εὐσεβῶν εὐωδία.

Χαῖρε τροφὴ πεινῶντων ἐν πνεύματι· χαῖρε σφραγίς, ἣν ἔλαβον ἄνθρωποι.

Χαῖρε Σταυρέ, μυστηρίων ἡ θύρα· χαῖρε, ἐξ οὗ ρεῖθρα χέονται θεῖα.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Μέλλοντος Μωϋσέως τὸ πολύμοχθον γένος, λυτρώσασθαι ἐκ τοῦ λυμεῶνος, ἐπεδόθη ὡς βάρδος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθη τούτῳ καὶ Θεοῦ σύμβολον· διόπερ κατεπλάγη σου Σταυρέ, τὴν δυναστείαν κράζων·

Ἄλληλούϊα.

Νόμον ὁ ἐν Σιναίῳ, τῷ Θεόπτη δοὺς πάλαι, Σταυρῷ ἐθελοντὶ προσηλοῦται, ὑπὲρ ἀνόμων ἀνδρῶν, καὶ κατάραν νόμου παλαιᾶν ἔλυσεν, ἵνα Σταυροῦ τὴν δύναμιν ὀρώντες, ἀπαντες, νῦν, βοῶμεν·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις πεπτωκότων· χαῖρε κατάπτωσις κοσμολάτρων.

Χαῖρε, Ἀναστάσεως Χριστοῦ τὸ ἐγκαίνισμα· χαῖρε, μοναζόντων τὸ θεῖον ἐντροφήμα.

Χαῖρε, δένδρον εὐσκιόφυλλον, ὑφ' οὗ σκέπονται πιστοί· χαῖρε Εὐλον προφητόφθεγκτον, πτφυτευμένον ἐν γῇ.

Χαῖρε, τῆς Βασιλείας κατ' ἐχθρῶν συμμαχία· χαῖρε τῆς πολιτείας κραταιὰ προστασία.

Χαῖρε, Κριτοῦ δικαίου φανέρωσις· χαῖρε βροτῶν πταιόντων κατάκρισις.

Χαῖρε, Σταυρέ, ὀρφανῶν ἀντιληπτορ· χαῖρε Σταυρέ, πλουτιστὰ τῶν πενήτων.

Χαῖρε Εὐλον μακάριον.

Ξένον θαῦμα ἰδόντες, ξένον βίον βιῶμεν, τὸν νοῦν εἰς οὐρανὸν

ἀνυψούντες· διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τῷ σταυρῷ ὁ Χριστὸς ἐπάγη, καὶ σαρκὶ πέπονθε, βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὕψος τοὺς αὐτῷ βοῶντας.

ἄλληλούϊα.

Ὁλος ἦλθεν ἐξ ὕψους, τὴν Θεότητα ἔχων, ὁ μόνος προαιώνιος Λόγος· καὶ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Μητρός, καὶ φάνεις τῷ κόσμῳ ταπεινὸς ἄνθρωπος, Σταυρὸν καταδεξάμενος, ἐξώσσε τοὺς αὐτῷ βοῶντας·

Χαῖρε, Σταυρὲ τῆς εἰρήνης ὄπλον· χαῖρε βαλδίς τῶν ὁδοιποροῦντων.

Χαῖρε, σωζομένων σοφία καὶ στήριγμα· χαῖρε ἀπολλυμένων μωρία καὶ σύντριμμα.

Χαῖρε, εὐκαρπον, ἀθάνατον, καὶ ζωηφόρον φυτόν· χαῖρε ἄνθος, ἔπερ ἤνθησε τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Χαῖρε, ὅτι συνάπτεις τὰ ἐν γῆ σὺν τοῖς ἄνω· χαῖρε ὅτι φωτίζεις τὰς καρδίας τῶν κάτω.

Χαῖρε, δι' οὗ φθορὰ ἐξωστράκισται· χαῖρε, δι' οὗ ἡ λύπη ἠφάνισται.

Χαῖρε, καλῶν μυριάριθμος ὄλδος· χαῖρε πιστῶν μυριώνυμον εὖχος.

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Πέπτωκε τῶν δαιμόνων, ἡ παμβέδηλος φάλαγξ, καὶ γένος τῶν Ἑβραίων ἠσχύνθη, προσκυνούμενον τὸν Σταυρὸν παρὰ πάντων, μετὰ πόθου βλέποντες, αἶψα δὲ ἀναβλύζοντα λάματα τοῖς ἐκβοῶσιν.

Ἄλληλούϊα.

Ῥεύματα συνετάλη, λογισμῶν κκοδέξων, παγέντος σου Χριστέ ἐπὶ εὐλῷ· ἀποροῦσι γὰρ ὄντως τὸ, Πῶς καὶ Σταυρὸν ὑπέστης, καὶ φθορὰν πέφευγας· ἡμεῖς δὲ τὴν Ἀνάστασιν δοξάζοντες, ἀναδοῶμεν.

Χαῖρε, σοφίας Θεοῦ τὸ ὕψος· χαῖρε προνοίας αὐτοῦ τὸ βάθος.

Χαῖρε, μωρολόγων ἀλόγων ἡ ἄγνοια· χαῖρε, μαντιπῶλων ἀφρόνων ἀπώλεια.

Χαῖρε, ὅτι τὴν Ἀνάστασιν ἐμφανίζεις τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε ὅτι τὰ παθήματα ἀνακαινίζεις αὐτοῦ.

Χαῖρε, τῶν πρωτοπλάστων τὴν παράβασιν λύσας· χαῖρε, τοῦ παραδείσου τὰς εἰσόδους ἀνοίξας.

Χαῖρε, Σταυρὲ, τοῖς πᾶσι σεβάσμιε· χαῖρε ἐθνῶν ἀπίστων ἀντίπαλε.

Χαῖρε Σταυρὲ, ἱατρὲ τῶν νοσούντων· χαῖρε αἶψα βοήθη τῶν βοῶντων.

Χαῖρε Εὐλὸν μακάριον.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον, ὁ τοῦ κόσμου κοσμήτωρ, κατήλθε πρὸς αὐτὸν ἀπορρήτως· καὶ Σταυρὸν ὑπέστη, Θεὸς ὢν δι' ἡμᾶς, τὰ πάντα καθ' ἡμᾶς δέχεται· διὸ καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, ἀκούει παρὰ πάντων.

Ἄλληλούϊα.

Τεῖχος τῆς οἰκουμένης, ὦ Σταυρὲ ζωηφόρε, ἀπόρθητον καὶ θεῖον νοοῦμεν· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατασκευάσας σε ποιητὴς, τάννυσαι τὰς χεῖρας, ξένον ἄκουσμα· καὶ ἅπαντας ἐκφωνεῖν διδάσκει.

Χαῖρε, ἡ βᾶσις τῆς εὐσεβείας· χαῖρε, τὸ νίκος τῆς κληρουχίας.

Χαῖρε, Ἀμαλὴκ νοητὸν ὁ τροπούμενος· χαῖρε, Ἰακώβ ταῖς χερσὶ προτυπούμενος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεμόρφωσας τὸς παλαιστάτας σκιάς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεπλήρωσας προφητοφθέγκτους φωνάς.

Χαῖρε, ὁ τὸν σωτήρα τῶν ἀπάντων βαστάσας· χαῖρε, ὁ τὸν φθορέα τῶν ψυχῶν καταργήσας.

Χαῖρε, δι' οὗ Ἀγγέλοις ἠγώθημεν· χαῖρε, δι' οὗ φωτὶ κατηγάσθημεν.

Χαῖρε· σὲ γὰρ προσκυνούμεν τιμῶντες· χαῖρε· σοὶ γὰρ προσφωνοῦμεν, βοῶντες·

Χαῖρε, Εὐλὸν μακάριον.

Ἦμνος ἅπας μειοῦται, συνακολουθεῖν θέλων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν σου θαυμάτων· ἐγκωμίων πληθὺν καὶ γὰρ ἂν προσάξωμέν σοι, ὦ Σταυρὲ τίμιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὢν δέδωκας ἡμῖν ἄλλ' οὐν βοῶμεν·

Ἄλληλούϊα.

Φωτοπάροχον αἴγλην, τοῖς ἐν σκότει δωρεῖται, Σταυρὸς ὁ ζωοδώρητος οὗτος· τὸ γὰρ εὐλὸν δέδεκται φῶς καὶ πρὸς γνῶσιν θεῖαν δαδουχεὶ ἅπαντας· ὕψοι δὲ νῦν ὑψούμενος τὸν νοῦν ἡμῶν, ἀναμέλειν πάντα.

Χαῖρε, φωστήρ, τοῖς ἐν σκότει φαίνων· χαῖρε, ἀστήρ, τὸν κόσμον αὐγάζων.

Χαῖρε, ἀστραπή, χριστοκόνους ἀμβλύνοσα· χαῖρε ἡ βροντὴ, τοὺς ἀπ(στους) ἐκπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι κατελάμπρυνας Ὀρθοδόξων τοὺς χορούς· χαῖρε, ὅτι κατηδάφισας τῶν εἰδώλων τοὺς βωμούς.

Χαῖρε, οὐπερ ὁ τύπος οὐρανόθεν ἐφάνη· χαῖρε, οὐπερ ἡ χάρις πονηρίας ἐλαύνει·

Χαῖρε, σαρκὸς σημαίνων τὴν νέκρωσιν· χαῖρε, παθῶν ὁ κτείνων ἐπέγερατιν.

Χαῖρε, ἐν ᾧ ὁ Χριστὸς ἐσταυρώθη· χαῖρε, δι' οὗ πᾶς ὁ κόσμος ἐσώθη.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὁ Χριστὸς τοῖς ἀνθρώποις, τὰς χεῖρας ἐπὶ ξύλου ἐκτείνει, καὶ τὰ ἔθνη πάντα συγκαλεῖ, καὶ βασιλείαν πᾶσιν οὐρανῶν δίδωσι, τοῖς μέλπουσι τὸν ὕμνον ἐπαξίως, καὶ πιστῶς βοῶσιν·

Ἀλληλοῦϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν ὕμνον, εὐφημοῦμεν ἐκ πόθου, ὡς ἔμψυχον Κυρίου σε Εὐλον· ἐπὶ σοὶ γὰρ παγεῖς ἐν σαρκί, ὁ δεσπότης τῶν δυνάμεων, ἠγάσεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ ταῦτα·

Χαῖρε, Σταυρὲ νοητῆ ῥομφαία· χαῖρε, Ἁγίων ἄγιον βλέμμα·
Χαῖρε, Προφητῶν καὶ Δικαίων προκήρυγμα· χαῖρε, κράτος καὶ ὀχύρωμα ἱερέων εὐλαδῶν.

Χαῖρε, τῆς ἀληθείας εὐκλεέστατος κόσμος· χαῖρε τῆς σωτηρίας εὐτυχέστατος ὄρμος.

Χαῖρε φαιδρὸν ἀπάντων ἀγλάτσμα· χαῖρε υἱὸν τῆς Ἀγαρφυγάδευμα.

Χαῖρε, φωτὸς ἀκηράτου λυχνία· χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς θυμηδία.

Χαῖρε, Εὐλον μακάριον.

Ὁ πανύμνητον Εὐλον, τὸ βασιτάσαν τὸν πάνταν Ἁγίων ἁγιώτατον Λόγον· δεδεγμένον ἡμῶν τὰς λιτὰς ἀπὸ πάσης ῥύσαι συμφορᾶς ἀπαντας, καὶ αἰωνίου λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ τρισμακάριστε Σταυρὲ καὶ σεβάσμιε, σὲ προσκυνοῦμεν οἱ πιστοὶ καὶ μεγαλύνομεν· ἀγαλλόμενοι τῇ θεῖα σου ἀνυψώσει· ἀλλ' ὡς τρόπαιον καὶ ἔπλον ἀπροσμάχητον, περιφρούρει τε καὶ ὀκέπε τῇ σῇ χάριτι, τοὺς σοὶ κράζοντας, Χαῖρε ξύλον μακάριον.

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΦΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΙΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ

ὑπὸ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ.

Μετὰ τὸν Εὐλογητόν, τό, Κύριε εἰσάκουσον. Εἶτα τό, Θεὸς Κύριος· καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Δ'.

Ὁ Ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ζαηφόρῳ νῦν Σταυρῷ προσπελάσωμεν οἱ μακροθύντες τοῖς κακοῖς καὶ προσψαύσωμεν, ἐν ἐπιστροφῷ λέγοντες καρδία πιστῶς, πρόφθασόν, βοήθησον, ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, φάνηθι λυτρούμενος ἐκ παντοίων κινδύνων· μὴ ἐποφθῶμεν ἄπρακτα ζητεῖν, τὴν σὴν γὰρ σκέπην βεβαίαν ἐλπίζομεν.

Οὐ δυνησόμεθα Σταυρὲ τοῦ Κυρίου, τὰ σὰ θαυμάσια ὑμνεῖν οἱ κατάκριτοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ παρείχες τὰ δωρήματα, τίς ἡμῖν τὴν ἴασιν τῶν τοῦ σώματος νόσων; τίς δὲ καὶ τὴν κάθαρσιν τῶν ψυχῶν ἂν ἐδίδου; οὐ μακροθῶμεν πώποτε ἐκ σοῦ· σὺ γὰρ σκέπεις πάντας θνητοὺς ἐκ παντοίων κακῶν.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν,

ᾠδὴ Α'. Ἦχος Πλ. Δ' Ὑγρὰν διοδεύσας.

Στίχος. Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου.

Σταυρὲ σκήπτρον ἅγιον καὶ σεπτόν, τοὺς ἐν εὐλαβείᾳ προσκυνοῦντας τὴν ἱερὰν σκέπην σου ἀτρότους ἀπὸ βλάβης καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Σταυρὲ σκήπτρον ἅγιον τοῦ Χριστοῦ, τοὺς σὲ προσκυνοῦντας καταξίωσον ἑσαεῖ, τῷ Κτίστη Θεῷ καθυπακούειν, καὶ ὑπ' αὐτοῦ βασιλεύεσθαι ποιήσον.

Σταυρὲ ἡ βοήθεια τῶν πιστῶν, δίδου βοήθειαν τοῖς ὕμνοῦσι τὸ ἱερὸν κράτος σου, καὶ αἶρειν τὰ βραβεῖα, κατὰ παθῶν ψυχοφθόρων ἐνίσχυσον.

Θεοτοκίον

Σταυρὸν καθορῶσα Ἁγνή ἀμνάς, τοῦ ἀγνώως τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, οὗτος νῦν ἐστὶ, πιστῶν σωτηρία ἀνεβόα, καὶ κραταιὰ προστασία καὶ στήριγμα.

ᾠδὴ Γ'. Οὐρανίας ἀψίδος

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Δεσπότη, χαῖρε νεκρῶν ἔγερασις, χαῖρε ἀσθενούντων ἡ ῥῶσις, χαῖρε ἀντίληψις· τοὺς προ-

σκυνοῦντάς σε φύλαττε φρούρει καὶ σκέπε, ἐκ τῶν ὄρωμέ-
νων τε καὶ ἀοράτων ἐσθρῶν.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, χαῖρε πιστῶν καύχημα,
χαῖρε κραταιὰ προστασία, χαῖρε παράκλησις· τοὺς προ-
σκυνοῦντάς σε ἐκ περιστάσεως ῥῦσαι. καὶ δεινῆς κακώ-
σεως καὶ πάσης θλίψεως.

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Κυρίου, χαῖρε στερεὸν ἔρεισμα,
χαῖρε τῶν ὑμνούντων σε φύλαξ, χαῖρε προπύργιον· τοὺς
προσκυνοῦντάς σε ἐκ τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, ῥῦσαι καὶ
διάσωσον θεῖα δύναμι σου.

Θεοτοκίον

Ὁ Σταυρὸς τοῦ Υἱοῦ σου, παρθενικὸν καύχημα,
πᾶσι σου τὸν Τόκον ὑμνοῦσι δύναμις πέφυκεν, οὐ ἢ προ-
σκύνησις καὶ τὸ πρὸς σέ καταφεύγειν, πάθη θεραπεύουσι
ψυχῆς καὶ σώματος.

Ὦδὴ Δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ Σταυρὸς ὁ Πανάγιος, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσιν αὐτὸν
τὴν ἴασιν καὶ πταισμάτων ἀπολύτρωσιν, ἐμφανῶς ὁρᾶται
χαριζόμενος.

Τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου, ροῦν τὸν θολερῶτα-
τον ἀποξήρανον ὁ βαστάσας τὸν ξηράναντα ἀθείας ὕλην,
Σταυρὲ Τίμιε.

Ἀμαρτίαις συμπέφυρμαι, καὶ ἐκ τούτων ἤλθον εἰς
ἀλλεπάλληλον ἀρρωστίαν· ὅθεν κράζωσι, ἄμφω τὰς Ἰά-
σεις, Σταυρὲ δώρησαι.

Θεοτοκίον

Οἱ Σταυρὸν καὶ τὴν Ἄχραντον, ἔχοντες ἐλπίδα οὐκ
αἰσχυνθήσονται· ἡ πρεσβεία γὰρ καὶ δύναμις, τῆς Μη-
τρὸς καὶ σκήπτρου σφόδρα δύνανται.

Ὦδὴ Ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Γλύκανον ἡμῶν τὴν πίκραν τῶν θλίψεων, Σταυρὲ
Κυρίου, ὁ πάλοι τῆς μερρᾶς πικρῶν ὑδάτων, τὴν πικρίαν
Ἰασάμενος.

Σκέπασον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου πανάγιε Σταυρὲ Κυ-
ρίου, ἐν σοὶ γὰρ τοῦ Πατρὸς Ἴσχυς ἐλήφθη, τὸ σὸν κρά-
τος ἐνισχύουσα.

Κούφισον ἡμῶν ἅπαν ἄλγος τε καὶ κάκωσιν καὶ σκε-
θρωπότητα ἐκ τῶν καρδιῶν, Σταυρὲ Κυρίου· δέδοται
σοι γὰρ τὸ δύνασθαι.

Θεοτοκίον

Ἔχομεν Πιστοὶ προστασίαν πρὸς τὸν Κύριον, τὴν
Παναγίαν Παρθένον καὶ τὸν Σταυρὸν, ὧν καταπλήττει
καὶ τοὺς δαίμονας ἡ δύναμις.

Ὦδὴ ΣΤ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Τὸ ὄπλον τῶν βασιλέων ὑμῶ σε, τὴν στολὴν τῶν Ἱε-
ρέων ὑψῶ σε, Χριστιανῶν τὴν ἐλπίδα ἀπάντων, ὑμνολο-
γῶ σε Σταυρὲ Παμμακάριστε, τὸ καύχημα κάμοῦ τοῦ
σοῦ, ὃν σε ὄπλον ὡς μέγα ἀμπέχομαι.

Σὲ σκέπην Χριστιανοὶ γινώσκομεν, καὶ καυχόμεθα
ἐν σοὶ Εὐλὸν θεῖον· εἰς πάντα γὰρ σὲ εὐρίσκομεν κράτος
καὶ παντελῆ σωτηρίαν καὶ σύμμαχον, τὴν χάριν ὅθεν
καὶ ἡμῖν, τοῖς ὑμνοῦσί σε πόθῳ κατάλεμψον.

Ὁ Κύριος ἰσχυρὸν ἡμῖν τείχος, καὶ προστάτην καὶ
φρουρὸν σε παρέσχε, καὶ γὰρ ἐν σοί, ἐναντίων δυνάμεις,
ἐξηφανίσθησαν σθένει τοῦ κράτους σου. Ὡς ἔχει, οὐν
πᾶσαν ἰσχύν, ἀσθενοῦντας ἡμᾶς ἰσχὺν ἔνδυσον.

Θεοτοκίον

Σωτήρᾶς μου ἐπιγράφομαι πόθῳ, τοὺς τὸν Κτίστην
μου σαρκὶ δεξαμένους, τὴν μὲν Ἀγνήν, ὡς ζωὴν ἀφθα-
τοῦσαν· τὸν δὲ Σταυρὸν ὡς νεκρῶν ζωοπάροχον. Νεκρῶ-
σει οὐν ζωοποιῶ ὁ Σταυρὸς καὶ ἡ Κόρη ζωώσατε.

Διάσωσον Σταυρὲ Κυρίου τὴν ποιμνὴν σου ἀπὸ βλά-
βης, ὅτι πάντες ἐν σοὶ καυχόμεθα, καὶ γινώσκομεν τὴν
σκέπην σου, σωτηρίαν καὶ κράτος.

Ἐπίσκεψε τῇ σῇ δυνάμει τοὺς πιστεῖ σὲ προσκυνοῦν-
τας, Τίμιε Σταυρὲ ἐξ ἐχθρῶν παντοίας κακώσεως, καὶ
δίωξον τὰς αὐτῶν περιστάσεις.

Ὁ Ἱερεὺς ὡς ἔθος μνημονεύει. **Εἶτα τὸ Κοντάκιον Ἦχος Β΄.**
 Τὸ ξύλον τῆς ζωῆς καὶ δύναμις ὑπέροπλος, ἐλπίς τῶν πιστῶν
 καὶ σκέπη καὶ κραταίωμα, ἐκ ψυχῆς βοῶμεν σοι, Σταυρὲ Κυρίου
 φύλαξ φάνηθι, καὶ σκανδάλων τῶν τοῦ πονηροῦ. προφθάσας ῥῶ-
 σαι ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κυριακὴ πρὸ τῆς Ἑψώσεως.

Εἶπεν ὁ Κύριος. Οὐδεὶς ἀναδέβηκεν εἰς τὸν Οὐρανόν, εἰμὴ ὁ
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὁ ὢν ἐν τῷ οὐρα-
 νῷ. Καὶ καθὼς Μωϋσῆς ὕψωσε τὸν ὄφιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὕτως ὑ-
 ψοθῆναι δεῖ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐ-
 τὸν μὴ ἀπόλλυται ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰώνιον. Οὕτω γὰρ ἠγάπησεν
 ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν,
 ἵνα πᾶς ὁ πιστεύων εἰς αὐτὸν μὴ ἀπόλλυται, ἀλλ' ἔχη ζωὴν αἰ-
 ώνιον. Οὐ γὰρ ἀπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς τὸν κόσμον
 ἵνα κρίνῃ τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ.

Ἐψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶε....

Στίχος. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν....

Δόξα. Τῇ τοῦ θείου Σταυροῦ σου δυνάμει ἐλεῆμον,
 ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἡμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν, ταῖς τῆς Θεοτόκου....

Στίχος. Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ παρὸν
 Προσόμοιον.

Ἦχος Πλ. Β΄. Ὁλην ἀποθέμενοι.

Τὸ παρὸν παρὰ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφεῖμ.

Σταυρὲ πανσεβάσμιε, ὃν περιέπουσι τάξεις, Ἀγγέλων
 γηθόμενοι· σήμερον ὀρώμενος θείῳ νεύματι, δικαιοῖς ἀ-
 παντας τοὺς πλοκῆ βρώσεως ἀποσθέντας καὶ εἰς θάνα-
 τον καθυποκύψαντας· ὅθεν σε καρδία καὶ χεῖλεσι πιστῶς
 περιπτυσσόμενοι, τὸν ἁγιασμὸν ἀρνούμεθα· ὑμνεῖτε βοῶν-
 τες Χριστὸν τὸν υπεράγαθον Θεόν, καὶ τὸ αὐτοῦ προ-
 σκυνήσωμεν θεῖον ὑποπόδιον.

Τὰ, Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν Λαόν σου, κλπ.

ᾠδὴ Ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Τὸ κράτος τοῦ θανάτου, τεθανάτωται πάλαι τῆς
 κρομασθείσης ζωῆς, θανάτῳ ζωηφόρῳ, Σταυρὲ ἐν σοί,
 διὸ σε ἱκετεύω κραυγάζων σοι, τῶν θανατούντων παθῶν,
 ῥῦσαι με νῦν καὶ σῶσον.

Τὴν βροτῶν σωτηρίαν, ὁ Σωτὴρ ἠβουλήθη ἐναπερ-
 γάσασθαι ἐν ξύλῳ ζωηφόρῳ, διδοὺς τοῖς σωζομένοις με-
 λωδεῖν τὰ σωτήρια· χαῖρε Σταυρὲ τοῦ Χριστοῦ, Πιστῶν
 ἀπάντων σῶστα.

Τοῦ ξύλου τῆς κατάρας, οἱ τρουφήσαντες εὗρον τὰς
 ἀφεσίμους ἐν σοί, ἐκτάσει εὐλογίας χειρῶν τῶν τοῦ Δε-
 σπότη, διὸ πάντες σοι κράζομεν· τὴν εὐλογίαν Σταυρὲ
 δίδου τοῖς σὲ τιμῶσι!

Θεοτοκίον

Καυχῶμαι τὴν δυάδα, προβαλλόμενος πρέσβεις πρὸς
 τὸν Σωτῆρα Χριστόν, Μητέρα καὶ τὸ σκῆπτρον· ἰσχύει
 γὰρ ἡ Μητέρα, καὶ τὸ σκῆπτρον κρατύνει με, χαῖρε τὸ
 σκῆπτρον Χριστοῦ, χαῖρε ἡ Μητέρα τούτου.

ᾠδὴ Η΄. Τὸν Βασιλέα.

Τοὺς προσκυνοῦντάς σε, ὦ Σταυρὲ διατήρει, πειρα-
 σμῶν καὶ κινδύνων ἀτρότους· ἔχεις γὰρ σὴν σκέπην
 φρουροῦσαν Πιστοὺς πάντας.

Τὰς ἀρρωστίας τὰς τῆς σαρκὸς ἰατρεύεις καὶ σπιλά-
 δας ψυχῶν ἐκκαθαίρεις. Ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, Σταυρὸν
 τὸν τοῦ Κυρίου.

Τοὺς τῷ σημείῳ σου ἑαυτοὺς σημειοῦντας, τῶν κα-
 γίδων λύτρωσαι τοῦ σκότους, Σταυρὲ τοῦ Κυρίου τοῦ
 διὰ τοῦ σοῦ σημείου.

Θεοτοκίον

Τοῦ Βασιλέως τῶν Οὐρανῶν τὴν Μητέρα, καὶ Σταυ-
 ρὸν τοῦ Σωτῆρος ἐν πίστει, πάντες προσκυνοῦμεν, ὡς
 περ κοινὸς προστάτας.

ᾠδὴ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον...

Ἦν φέρωσι ἐκ πόθου δέησιν Κυρίου δέξαι Σταυρὸν, καὶ τὴν χάριν παράσχου πιστῶς, σὲ προσκυνοῦντι ἐν πίστει καὶ μεγαλύνοντι.

Σημεῖον νικηφόρον πάντες οἶδασί σε, οἱ διὰ σοῦ βραβεῖα καὶ νίκας αὐτῶν, σὺν εὐλαβείᾳ λαβόντες, καὶ μεγαλύνουσι.

Τὸ χαῖρε τοῦτο τέλος τοῦ μικροῦ μου ὕμνου, τοῦ διὰ σοῦ νικηφόρου ὀφθέντος Σταυρῆ, δέξε Χριστέ μου τὸ χαῖρε, καὶ δίδου μοι τὰ χαρμόσυνα.

Θεοτοκίον

Οὐ θέλω σιωπῆσαι τὰ τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸν Σταυρὸν μὴ κηρύττειν, ὅς σκέπει πιστούς· οὐ σιωπῶ, ἀλλὰ λέγω, εἰ καὶ ἐσίγησα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς. Καὶ τὰ παρόννα μεγαλυνάρια.

Ἐπὶ τοῦ Ἀργυρουπόλεως Σεραφείμ.

Τὸν Σταυρὸν τὸν τίμιον τοῦ Χριστοῦ, σήμερον ἐκ πόθου προσκυνήσωμεν εὐλαβῶς, καὶ ἐν καταλύξει βοήσωμεν συμφώνως· Σταυρὲ ζωῆς τὸ ξύλον Πιστοὺς στερέωσον.

Πάντες προσκυνοῦμεν πανευλαβῶς, καὶ φόβῳ καὶ πόθῳ, σὺν ἀγάπῃ τε καὶ χαρᾷ, τιμῶντες ὑμνοῦμεν τὸ πανάγιον ξύλον, χεῖλεσιν ἀναξίρις κατασπαζόμενοι.

Σκηπτρον ἀγιώτατον τοῦ Χριστοῦ, ζωηφόρον ξύλον, ἱερέων ἢ καλλονῆ, Βασιλέων νίκος, στήριγμα ὀρθοδόξων, πάντας τοὺς σὲ τιμῶντας, Σταυρὲ διάσωσον.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν τῶν μὴ προσκυνούντων τὸν Σταυρὸν τὸν ζωοποιὸν τὸν ἀγιασθέντα Αἷματι τῷ πανσέπτῳ Χριστοῦ τοῦ ζωοδότου ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὑπὲρ τὴν ψάμμον τῶν θαλασσῶν, ὑπὲρ ἀριθμὸν

τε τῶν ἀστέρων τοῦ Οὐρανοῦ, μένος ἀμαρτήσας καὶ μόνος κατεκρίθην, ὃ Δέσποινά τοῦ Κόσμου σύ με διάσωσον.

Τρισάγιον. Καὶ τὸ Τροπάριον. Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρον. κλπ.

Ὁ Ἱερεὺς μνημονεύει.

Ἐν δὲ τῷ τέλει ψάλλεται τὸ παρόν, ἦχος Β'. Ἐπὶ τοῦ Ἀργ. Σερ.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Λάμπρον φῶς ἀπρόσιτον ἡμῖν ἔργον γὰρ ἐσμὲν τῶν χειρῶν σου πάντες, Χριστέ Βασιλεῦ· νίκη δὲ στεφάνωσον τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πιστῶς κατ' ἐχθρῶν ἀοράτων τε καὶ ὀρατῶν ἅμα, τεῖχος καὶ ὀχύρωμα, ἰσχὴν καὶ ἄσυλον, ὄλβον τὸν Σταυρὸν σου πλουτοῦντας, Σῶτερ, ὃ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑποδείξ ἀρρήτως τῆς Θεόπαιδος.

14 Σεπτεμβρίου. Ἡ Παγκόσμιος Ὑψωσις τοῦ τιμίου
καὶ ζωοποιῦ Σταυροῦ.

Ἄργία καὶ νηοεῖα. Πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς. Εἰς κα-
τάλυσιν οἴνου καὶ ελαίου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος Α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν
σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ
σὸν φυλάττων διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

(Εἰσοδικόν). Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖ-
τε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι Ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς
Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου. Καὶ τὸ Κοντάκιον Ἦχος Δ΄.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ
πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιροῦς σου δώρησαι Χριστέ ὁ Θεός· εὐφρανον
ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν,
ὄπλον εἰρήνης ἀήτητον τρόποτον.

(Εἰς τὸ ἐξαιρέτως). Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ σῶσον ἡμᾶς τῇ δυ-
νάμει σου. Μυστικῶς εἰ Θεοτόκε Παράδεισος καὶ τὰ Μεγαλυ-
νάρια.

Ὑμῶ σου τὴν Σταύρωσιν ἀγαθὴ, ὕμῶ σου τὰ Πάθη, προ-
σκυνῶ σου καὶ τὴν Ταφήν, τοῦ Ἥλου, τὴν Λόγχην, τὸν Κάλα-
μον, τὸν Σπόγγον, τὰ πάντα προσκυνῶ σου, Σῶτερ μακρόθυμε.

Τὸν ἐν γῇ κρυπτόμενον θησαυρόν, σήμερον ὑψοῦντες ζωηφό-
ρον θεῖον Σταυρόν, τοῦ Χριστοῦ σκηπτρον, τὸ τῆς εἰρήνης ὄπλον,
ἐν πίστει προσκυνῶμεν κατασπασζόμενοι.

(Κοινωνικόν). Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου
σου Κύριε. Ἀλληλούϊα.

Ἄντι τοῦ: Εἶδομεν τὸ φῶς. Σῶσον Κύριε. Ἀπόλυσις Ὁ ἀνα-
στάς ἐκ νεκρῶν.

Ἐκάστην Παρασκευὴν ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη, πλὴν
Ἑορτῆς.